

MBS098

ARIEL HUNGARY - BIBLIATANÍTÁSOK

ISTEN KEGYELME

Dr. Arnold Fruchtenbaum

BIBLIATANITASOK@GMAIL.COM

Tartalomjegyzék

I. HÉBER ÉS GÖRÖG SZAVAK

- A. Chen
- B. Chesed
- C. Charis

II. KEGYELEM AZ ÓSZÖVETSÉGBEN

- A. A pátriárkák kora
- B. A törvény korszaka
- C. A szövetségek

III. KEGYELEM AZ ÚJSZÖVETSÉGBEN

- A. Az evangéliumok
- B. Apostolok Cselekedetei könyve
- C. Páli levelek
- D. A Zsidókhöz írt levél
- E. Általános apostoli levelek
- F. Jelenések könyve

IV. ISTEN KEGYELMÉNEK JELENTÉSE

V. ÁLTALÁNOS KEGYELEM

- A. Az általános kegyelem meghatározása
- B. Az általános kegyelem megnyilvánulása
- C. Az általános kegyelem eszközei
- D. Az általános kegyelem hatásai és tartalma
- E. Az általános kegyelem korlátai

VI. HATHATÓS VAGY KÜLÖNLEGES KEGYELEM

- A. A hathatós, vagy különleges kegyelem
- B. A hathatós, vagy különleges kegyelem velejárói

VII. TELJHATALMÚ KEGYELEM

- A. A teljhatalmú kegyelem jelentése
- B. A kiválasztás, és a teljhatalmú kegyelem isteni indítékai
- C. A teljhatalmú kegyelem indítékai

VIII. MEGVÁLTÓ KEGYELEM

- A. Az Írások
- B. A megváltó kegyelem isteni indítékai
- C. Elvek, amelyek nem létezhetnek együtt a megváltó kegyelemmel

IX. A HÍVŐ POZÍCIÓJA A KEGYELEMBEN

X. ÉLET A KEGYELEM ALATT

- A. A kegyelem alatti élet alapja
- B. A kegyelem alatti élet rendelkezései
- C. A kegyelem alatti élet szabályai
  - 1. A Messiás törvényének megtartandó parancsolatai

2. Nemleges parancsolatok a Messiás törvényében
  3. Elvek a Messiás törvényében
  4. Vezetők által adott kiegészítő szabályok
- D. Milyen kérdéseket teszünk fel, amikor kegyelem alatt élünk?
- E. A kegyelem alatti élet mögött álló erő
- F. A kegyelem alatti élet célja

XI. KÖVETKEZTETÉS

- A. Isten kiérdemeletlen kegye a bűnösök felé
- B. Isten ingyenes ajándékként ajánlja fel a megváltást
- C. Isten képessége a kegyelem megmutatására
- D. Isten kegyelmét nem lehet kiérdemelni, megdolgozni érte vagy megvásárolni
- E. Isten kegyelme korlátlan
  1. Isten kegyelmének megnyilvánulása
  2. A kegyelem megnyilvánulása az üdvösségben
  3. A hívó kegyelem alatt áll
  4. A hívó munkálkodásának területe
  5. A mindennapi szükségéről történő gondoskodás
  6. Isten romolhatatlan kegyelme

Hogyha pedig kegyelemből, akkor nem cselekedetéből: különben a kegyelem nem volna többé kegyelem. Hogyha pedig cselekedetéből, akkor nem kegyelemből: különben a cselekedet nem volna többé cselekedet. Róma 11:6

Ez a messiási bibliatanulmány arról szól, hogy mit tanít a Biblia Isten kegyelméről. Ezzel a témával tizenegy különböző kategóriában foglalkozunk.

I. HÉBER ÉS GÖRÖG SZAVAK

Ez a kategória az eredeti héber és görög szavak eredetét vizsgálja, amelyekből a kegyelemről szóló doktrína tartalma származik. Itt két héber és egy görög szót kell megvizsgálnunk.

A. Chen

Az első héber szó a *chen* szó. Az Ószövetségben összességében kétszázhuszonöt alkalommal használják. E szó széleskörű alkalmazásából kitűnik, hogy Isten kegyelmének elve számos különböző tartalommal rendelkezik. Használatának tíz különböző példáját említhetjük meg.

Először is a *chen* szó jelentése „tisztá, érdemtelen kegy, amelyet a feljebbvaló gyakorol az alsóbbrendű felé”. Ezt látjuk II. Mózes 33:19-ben és 34:6-9-ben, ahol is Isten, mint feljebbvaló érdemtelen kegyet gyakorol az emberek felé, akik alsóbbrendűek.

Másodlagos jelentése „isteni kegy” (Jeremiás 31:2).

Harmadszor, ennek az érdemtelen, isteni kegyelemnek maga Isten a forrása (Zakariás 12:10).

Negyedszer, a *chen* szó a szegényeknek adott kegyelem kifejezésére is használatos, és az irgalom jelentését is magában hordozza (II. Mózes 22:27).

Ötödször, ez a kegyelem állhatatos (Zsoltárok 116:5).

Hatodszor, ez a kegyelem gondoskodik (Zsoltárok 111:4-5).

Hetedszer, ez a kegyelem irgalmas, bár felingerelhető (II. Mózes 34:7).

Nyolcadszor, ez a kegyelem meghallgatja a bűnbánó bűnöst (II. Krónika 30:9, Jóel 2:13).

Kilencedszer, ez a kegyelem összefügg a lelki szabadulással (Jób 33:24, Zsoltárok 26:11).

Tizedszer pedig, ez a kegyelem összefügg a fizikai szabadulással is az ellenségektől, háborúktól és a bűnöktől (Zsoltárok 4:2, 9:14, 25:16, 30:11, 31:10, 56:2, 57:2, 86:1-3, 119:132,134, 123:3).

A legjobban talán úgy tudjuk összefoglalni a *chen* szó használatát, mint egy feljebbvaló érdemtelen kegye egy alábbvaló felé; ebben az esetben Isten, a feljebbvaló kegyelmet gyakorolt az ember felé rendszerint átmeneti vagy néha lelki áldásokban, csakúgy, mint a megváltásban, szabadulásban – mind fizikai, mind pedig lelki értelemben.

B. Chesed

A második héber szó, amelyből Isten kegyelmének fogalma ered, a *chesed*. Az Ószövetség mintegy kétszázötvenszer használja ezt a szót. A *chesed* alapvető jelentése „hűséges szeretet”. A szó jelentése magában foglalja a kedvesség és szeretet intenzitását. Olyan kapcsolatot jellemez, amelyben a résztvevők kedves, szívélyes cselekedeteket hajtanak végre. Az Ószövetségben ennek a szónak számos más jellegű előfordulása is van.

A *chesed* szónak összességében kilenc használatát látjuk, s mind valahogyan Isten kegyelméhez kötődik. Először is „Istennel való közösséget” jelent (Zsoltárok 5:7-8).

Másodszor, ez a kegyelemre használt szó Isten szövetségi kapcsolatát emeli ki (V. Mózes 7:12).

Harmadszor a szabadításban jelenlévő kegyelmet hangsúlyozza (Zsoltárok 6:5).

Negyedszer a „felhatalmazásra adott kegyelmet” jelenti (Zsoltárok 85:7-8).

Ötödször a megvilágosodással együtt járó kegyelem fogalmát hordozza magában (Zsoltárok 119:64,124).

Hatodszor, ez az a kegyelem, amely megbocsátást ad (Zsoltárok 51:3).

Hetedszer, ez az a kegyelem, amely megmutatkozik a reménységben, vagy létrehozza magát a reménységet (Zsoltárok 130:7).

Nyolcadszor, ez az a kegyelem, amely dicséretet hoz létre (Zsoltárok 13:6).

Végül kilencedszer, ez az a kegyelem, amely megígéri a megtartást (Zsoltárok 22:12,20, 23:6).

A *chesed* szó összefoglalásaként tehát elmondhatjuk, hogy ez az a szilárd szeretetteljes kedvesség, amelyet Isten az emberek felé kifejez, különösen azokban a szövetségekben, amelyeket Isten a népével kötött, s amelyeket Isten ígérete garantál. Az alapvető jelentés a „hűséges szeretet”, amelyet különös tekintettel a szövetségekben fejezett ki. Ez a kegyelemre használt szó kapcsolatban van a mózesi szövetséggel (II. Mózes 20:6, 34:6-7, V. Mózes 5:10), a dávidi szövetséggel (II. Sámuel 7:15, I. Krónika 17:13, II. Krónika 1:8, 6:14,42, Zsoltárok 61:7-8, 89:34-35,50).

C. Charis

A harmadik szó a görög *charis*. Ez a fő görög kifejezés Isten kegyelme fogalmának kifejezésére, és ezt a szót is számos különböző módon használják.

Először is, néha azt jelenti, hogy „valami, ami örömet, gyönyörűséget, tetszést, bájt és kedvességet okoz, vagy szerez”. A klasszikus görögben ez a szó jelentése, s nem kapcsolódik különösebben Istenhez. A szó klasszikus jelentését Lukács 4:22-ben és Efézus 4:29-ben találjuk.

Másodszor, a szó jelentése „jóakarát”, „szeretetteljes kedvesség”, „kegy”, „kegyelem” (Lukács 1:30, 2:52, Róma 11:6, II. Korinthus 4:15, 6:1, 9:14).

Harmadszor, ez a kegyelem a hála kifejezője is (I. Korinthus 10:30, I. Timóteus 1:2, II. Timóteus 1:3).

Negyedszer, ez a kegyelemre használatos szó néha a kegyelem előnyeit hangsúlyozza, mint például a teljes lelki állapot előnyét (Róma 5:22, I. Péter 5:12); a kegyelmi adakozást (I. Korinthus 16:3, II. Korinthus 8:6-7); földi áldásokat (II. Korinthus 9:8); vagy a megváltó kegyelmet (János 1:17, I. Korinthus 15:8-10, II. Korinthus 8:9, I. Péter 1:10,13).

Az ötödik jelentés ugyanannak a szótőnek egy kicsit más formája, jelentése: „kegyelmet adni valakinek”. A hívők képesek kegyelmet adni másoknak (Lukács 1:28, Efézus 1:6).

A szó használatának hatodik módja a kegyelmi ajándékot hangsúlyozza. Kétféle kegyelmi ajándék létezik: az első a megváltás ajándéka (Róma 6:23); a második a lelki ajándékok használata. Ezt ugyanennek a görög szónak egy másik alakjából láthatjuk, amely a Szentlélek ajándékait hangsúlyozza (Róma 12:3-8, I. Korinthus 7:7, 12:1-31, Efézus 4:8-11 és I. Péter 4:10).

Ez a három eredeti szó – két héber, egy görög –, valamint különböző használatuk az, amelyeknek tudatában kell lennünk ahhoz, hogy megértsük mi mindent is jelent Isten kegyelme.

II. KEGYELEM AZ ÓSZÖVETSÉGBEN

Jelen tanulmány második kategóriája a kegyelem áttekintése az Ószövetségben. Az áttekintést három egységre bonthatjuk: a páttriárkák kora, a törvény rendelkezése és a szövetségek.

A. A páttriárkák kora

A páttriárkák korában Isten kegyelme legalább öt főre terjedt ki, Noéra (I. Mózes 6:8), Ábrahámra (I. Mózes 18:3, 24:27), Lótra (I. Mózes 19:19), Jákobra (I. Mózes 32:10, 33:5) és Józsefekre (I. Mózes 39:21, 43:29).

B. A törvény korszaka

Bár a teológusok gyakran különbséget tesznek a törvény és a kegyelem korszaka között, Isten kegyelme még a törvény rendelkezésének idejére is kiterjedt. Mózes például elfogadta Isten kegyelmét (II. Mózes 33:12-17), csakúgy, mint Izrael népe (II. Mózes 15:13).

C. A szövetségek

A szövetségeket Isten kegyelme miatt kapták az emberek az Ószövetségben. Valójában a második héber szó, a *chesed*, Isten szövetségekhez való hűségét hangsúlyozza. Az ábrahámi szövetség Isten kegyelmének eredménye volt (Mikéás 7:20), csakúgy, mint a mózesi szövetség (II. Mózes 24:6,7), és a dávidi szövetség (II. Sámuel 7:14-15, Zsoltárok 89:34-36, Ézsaiás 55:3, Jeremiás 31:3).

III. KEGYELEM AZ ÚJSZÖVETSÉGBEN

E tanulmány harmadik kategóriája a kegyelem újszövetségi előfordulását tekinti át, ahol Isten kegyelmének legnagyobb megnyilvánulását látjuk. Ezt a kategóriát hat egységre osztjuk: az

evangéliumokra, Apostolok Cselekedeteinek könyvére, a páli levelekre, a Zsidókhöz írt levélre, az általános apostoli levelekre, és a Jelenések könyvére.

A. Az evangéliumok

Az evangéliumokban a „kegyelem” szót mintegy tizenegy alkalommal használják, s ezeknek nagy részét Lukács evangéliumában látjuk (1:30, 2:40,52; 4:22; 6:32-34, 17:9). Lukácson kívül kizárólag János evangéliumában találhatjuk (János 1:14, 16-17).

A szó tizenegy használatából három dolgot figyelhetünk meg. Először is, Lukács 6:32-34 és 17:9 kivételével a Messiás soha nem használta ezt a szót. Azokban az esetekben, amikor Jesua (Jézus) mégis használta ezt a szót, a jelentése „hála” volt. A második megfigyelés arra alapul, hogy pusztán tizenegyszer használták, és főként Lukács. Nem olyan szó ez, amit a szinoptikus evangéliumokban, Lukács kivételével, gyakran használnának. Máté és Márk egyáltalán nem használja ezt a szót. Valószínű, hogy Lukács Pállal való közeli kapcsolata miatt használja ezt a szót a leggyakrabban. Pál Isten kegyelmének nagy hirdetője és tanítója volt. A harmadik megfigyelés pedig az, hogy Lukácson kívül kizárólag János evangéliumában látjuk a szó használatát, és ott is csak az első fejezetben. János szerint ismeretes, hogy a Messiás volt Isten kegyelmének teljes kinyilatkoztatása.

Az evangéliumokban a „kegyelem” szó öt különböző jelentést hordoz magában. Először is a „hála” jelentését (Lukács 6:32-34, 17:9). Másodszor a jelentése „szívességet tenni, jóindulattal lenni” (Lukács 1:28, 7:21,42-43). Harmadszor, a szó magában hordozza a „megnyerő” jelentést, valakit, aki megnyerő, kedves (Lukács 2:40,52). Negyedszer, jelentése még a „kegyelmes szavak a kegyelemről” (Lukács 4:22). Ötödször, a kegyelem teljes, keresztény teológiai jelentését is magában hordozza János 1:14,16-17-ben.

B. Apostolok Cselekedetei könyve

Az Apostolok Cselekedeteiben a „kegyelem” szót hat különböző módon használják. Először a jelentése a „kegy, jótett” (2:47). Másodszor Isten ószövetségi cselekedeteinek jellemzésére használják (7:10,46). Harmadszor a jelentése „nem-vallásos jótett”, „olyan jótett, aminek nincs vallásos tartalma” (24:27, 25:3). Negyedszer, néha magára az evangéliumra vagy annak eredményeire használják szinonimaként (13:43, 14:3, 20:24,32). Ötödször, ez a módja, ahogy az evangélium eljutott az emberekhez (15:11, 18:27). Hatodszor, a „kegyelem” szó azokat az ajándékokat hangsúlyozza, amelyeket Isten a megváltás után hívőknek adott (4:33, 6:8, 11:23, 14:26, 15:40).

C. Páli levelek

Pál, aki Isten kegyelméről a legnagyobb mértékben és legátfogóbban tanított, a „kegyelem” szót használta minden egyes levelének elején és a végén is. Mivel a Rómabeliekhez írt levél az egyik legfontosabb teológiai könyv, nem szokatlan, hogy a „kegyelem” szót itt számos alkalommal használta (1:5,7, 3:24, 4:4,16, 5:2,15,17,21, 6:1,14-15, 11:5,6, 12:3,6). Ezekből az utalásokból nyilvánvaló, hogy Pál legalább öt különböző módon használta a „kegyelem” szót: az apostolság kegyelme, a megigazítás kegyelme, a megszentelés kegyelme, a kiválasztás kegyelme, és a lelki ajándékok kegyelme.

A Korinthusbeliekhez írt első levélben Pál a bevezetőben (1:3), valamint a levél során még öt különböző módon használta a „kegyelem” szót. Először akkor, amikor leírja, hogy mit tett érte Isten a damaszkuszi úton (15:10), másodszor, hogy képessé tesz a megfelelő lelki szolgálatra (3:10), harmadszor, a hálaadás értelmében (10:30), negyedszer, hogy

hangsúlyozza a Szentlélek ajándékát, vagyis a megváltás ajándékát (1:4), és ötödször, hogy kihangsúlyozza a Szentlélek ajándékait (12:4,9,28,30-31).

A Korinthusbeliekhez írt második levélben Pál a bevezetőben (1:2), valamint a levél során még öt különböző módon használta a „kegyelem” szót. Először is, mint üdvözítő kegyelem (6:1), másodsor, mint képességet adó kegyelem (4:15, 12:9), harmadszor, mint hála (1:11), negyedszer, mint az élet azon szférája, amelyen belül a hívő működik (1:12), és ötödször a pénzbeli adakozásban, amit Isten kegyelmének tekint (8:1,4,6-7,19, 9:8,14).

A Galátziabeliekhez írt levélben a „kegyelem” szót az 1:3,6,15,2:9,21,3:18 és 5:4 versekben találjuk. Pál azért emeli ki ezt a szót ebben a könyvben, hogy megmutassa: Isten kijelentette számára a kegyelem tanának egyediségét, különlegességét.

Az Efézusbeliekhez írt levélben használja a szót a bevezetőben (1:2), majd három különböző módon: azért, hogy kihangsúlyozza a megváltás kegyelmét (1:7, 2:5,8), a szolgálat kegyelmét (3:2,7-8, 4:7), és a beszéd kegyelmét (4:29).

A Filippibeliekhez írt levélben a bevezetőben használja a „kegyelem” szót 1:2-ben és a 7. versben.

A Kolossébeliekhez írt levélben használja a szót a bevezetőben (1:2), majd két egyéb módon: magának az evangéliumnak a kegyelmeként (1:5-6) és a beszéd kegyelmeként (3:16, 4:6).

I.Thesszalonikában a levél nyitó részeként használja a szót (1:1).

II.Thesszalonikában is a levél nyitó részeként használja (1:2), majd később a hit bizonyítékaként említi meg (1:12).

A pásztori levelekben, az I. és II. Timóteusban, és Titusban Pál minden esetben az „üdvözítő kegyelem” értelmében használta a „kegyelem” szót. Ez mindegyik esetben igaz II. Timóteus 2:1 kivételével, ahol Pál a kegyelemről a hívő Istenhez viszonyított helyzetével kapcsolatban beszél. A „kegyelem” szó I. Timóteus 1:2,14, II. Timóteus 1:2,9, Titus 1:4, 2:11 és 3:7 versekben szerepel.

Miután áttekintettük a „kegyelem” szó használatát a páli levelekben, három fő pontban foglalhatjuk össze azt, hogy hogyan használta Pál ezt a szót.

Először is, Pál kegyelemről alkotott elképzelésének eredete a damaszkuszi úton történt megtapasztalására vezethető vissza. Gyakran visszautalt erre a damaszkuszi úti élményre, amikor arról beszélt, hogy honnan származtak a kegyelemmel kapcsolatos elképzelései, elvei, és ismerete.

A második pont arra vonatkozóan, ahogyan Pál a „kegyelem” szót használta, az, hogy minden esetben Isten az embernek adott kegyelme értelmében használta. Pál soha nem használta a kegyelem szót abban az értelemben, hogy az egyik ember jótéteménye, kegye a másik felé. Máshol ilyen értelemben is használják a „kegyelem” szót, de a páli levelekben soha.

A harmadik pont arra vonatkozóan, ahogyan Pál a „kegyelem” szót használta, az, hogy az ő kegyelemről alkotott képe sokoldalú volt; legalább hat különböző megközelítéssel rendelkezett. Először is, Isten kegyelme Jesua, a Messiás áldozatbeli kegyelme volt (II.

Korinthus 8:9, Galátzia 2:20-21). Másodszor, Pál szerint a kegyelem teljes mértékben ingyenes; az embernek semmit sem kell érte fizetnie, ám Istennek természetesen a Fia életébe került (Róma 3:24, 5:15, Efézus 2:8). Harmadszor, a kegyelem a bűnt legyőző erő a megváltásban és megszentelődésben (Róma 5:12-21, 6:1-23). Negyedszer, Pál azt tanította, hogy a kegyelem ingyen áll minden ember rendelkezésére (Efézus 2:8-9). Ötödször, a kegyelem a hívő áldásának teljes gazdagsága (Efézus 1:7, 3:8). S hatodszor, a kegyelem üdvörténeti korszakában élünk (Róma 6:14).

D. A Zsidókhoz írt levél

A Zsidókhoz írt levélben a „kegyelem” szót hétszer használják, és négy dolgot hangsúlyoznak ki vele: a Messiás halálát (2:9); a hívő helyzetét Isten kegyelmében (4:16 – kétszeri használat); a kegyelem Lelkét (10:29); és a hívő életében jelen lévő kegyelmet (12:15,28, 13:9).

E. Általános apostoli levelek

Az általános apostoli levelek közé tartozik Jakab, I. és II. Péter, I., II. és III. János, és Júdás. Jakab könyvében kétszer látjuk a „kegyelem” szót, mindkétszer a 4:6-ban. Péter I. levelében négy elv tanítására használják a „kegyelem” szót: először is arra, hogy az Ószövetségben szereplő prófétaik tartalma része volt Isten kegyelmének (1:10); másodszor a kegyelem eszkatológiai (végső idők tana) reménységére (1:13); harmadszor, mint a lelki élet vezérelveként (3:7, 5:5,10,12); s negyedszer Péter is, Pálhoz hasonlóan a „kegyelem” szót a lelki ajándékok kihangsúlyozására használta (4:10).

II. Péterben két helyen látjuk a „kegyelem” szót, 1:2-ben és 3:18-ban. I. János egyáltalán nem használja a „kegyelem” szót. II. Jánosban egyszer a 3. versben látjuk. III. János egyáltalán nem használja a „kegyelem” szót. Júdás könyvében pedig egyszer fordul elő, a 4. versben.

F. Jelenések könyve

Jelenések könyvében a „kegyelem” szót csupán kétszer látjuk, a nyitó üdvözlésben (1:4), és a záró áldáskívánásban (22:21).

IV. ISTEN KEGYELMÉNEK JELENTÉSE

Miután tisztáztuk az eredeti héber és görög szavakat, és áttekintettük a „kegyelem” szó ó-, és újszövetségi használatát, tanulmányunk negyedik részében meghatározzuk Isten kegyelmét.

Talán a legegyszerűbb meghatározás ez: Isten kegyelme olyan jótett, amely nem érdemelhető ki, s teljes mértékben független minden vagy bármely emberi érdemtől. Ez az egyszerű meghatározás hét dolgot foglal magában.

Először is, a kegyelmet nem tartják vissza a bűn miatt; különben nem lenne valódi kegyelem.

Másodszor, a kegyelem nem kisebbedik bűn miatt.

Harmadszor, a kegyelem nem hozhat létre tartozást. Isten kegyelmének átélését követhetik ugyan jó cselekedetek, ám nem azért, hogy ezzel Isten kegyelmét kompenzálják. A kegyelem az kegyelem; kiérdemelhetetlen. Pusztán szeretet, amelyet az ember annak számos velejárójával együtt élvez. Ez Efézus 2:10, Titus 2:14 és 3:8 lényege.

Negyedszer, a kegyelem sosem az adósságért adott jogos fizetség Róma 4:4 szerint.

Ötödször, a kegyelem sosem az adósság túlfizetése. A kegyelem nem csökken, és nem is növekszik.

Hatodszor, a kegyelem nem a megváltatlanok bűneinek közvetlen isteni bánásmódjához kötődik. Ez azt jelenti, hogy Isten minden bűnnel kizárólag az irgalom alapján bánik el, nem azért, mert elnézi azokat. A bűn nem azért nyer bocsánatot, mert Istennek elég nagy szíve van ahhoz, hogy elengedje a büntetést, vagy eltekintsen igaz ítéleteitől. A megbocsátás nem a kegyelem közvetlen tette, sokkal inkább bírói bűnbocsánat arra való tekintettel, hogy az adósságot valaki, a Messiás már megfizette. A kegyelmet a kereszttel közvetíti az ember felé.

A hetedik pont pedig az, hogy a kegyelem nem jelenik meg a megváltottak bűneivel kapcsolatos isteni bánásmódban, hiszen a megbocsátás alapja a Messiás keresztye. A vétkező hívő a megvalláson keresztül jut bűnbocsánathoz (I. János 1:9). A kegyelem még a megváltottak számára sem közvetlen, hanem a Messiás keresztyén át kerül közvetítésre, megvalláson keresztül.

V. ÁLTALÁNOS KEGYELEM

Isten kegyelmének ötödik kategóriája az általános kegyelem tanulmányozása, amelyet öt egységre bontunk: az általános kegyelem meghatározása, az általános kegyelem megjelenése, az általános kegyelem eszközei, az általános kegyelem tartalma és hatása, és az általános kegyelem korlátai.

A. Az általános kegyelem meghatározása

Valaki írt egy szép, hosszú meghatározást az általános kegyelemről. „Az általános kegyelem a Szentlélek azon általános működése, amelynek során a szív megújítása nélkül olyan erkölcsi befolyást gyakorol az emberre általános vagy különleges kijelentésen keresztül, hogy a bűn korlátozott, a társadalmi életben fennáll a rend, a polgári igazságosság előtérbe kerül, és azok az általános áldások – mint például a napfény és az eső, az étel és az ital, a ruházat és hajlék –, amelyeket Isten minden emberre megkülönböztetés nélkül kiterjeszt, a neki tetsző helyen és mértékben rendelkezésre állnak.”

Az általános kegyelem ennél talán egyszerűbb meghatározása ez lehet: „Az általános kegyelem Isten meg nem érdemelt kegyelme minden ember felé, amely Isten felénk irányuló általános törődésében nyilvánul meg.” Az általános kegyelem Isten kegyelme vagy jósága, amely minden ember felé kihat, nem téve különbséget hívő vagy nem hívő között (Zsoltárok 104:1-35, 145:14-16, Apostolok Cselekedetei 17:30, Róma 1:24,26,28).

B. Az általános kegyelem megnyilvánulása

Az általános kegyelem három területen, vagy három tevékenységi körben nyilvánul meg: először is, Isten általános gondoskodásában a világa fölött; másodsor, a bűn visszatartásában, ami annyit tesz, hogy Isten soha nem hagyja, hogy az ember olyan messzire menjen, amennyire a bűnös természete ezt lehetővé tenné; és harmadszor a Szentlélek általános meggyőző munkájában (János 16:7-11).

C. Az általános kegyelem eszközei

A harmadik egység azokra a különféle eszközökre vonatkozik, amelyeken keresztül az általános kegyelem kiárad. Az általános kegyelem eszközeiről négy dolgot említhetünk meg.

Az első eszköz az általános kijelentés. Az általános kijelentés Isten kijelentése a természetben, az isteni gondoskodáson, és a teremtesen keresztül, amely más, mint az Isten Igéjében szereplő különleges kijelentés. Míg a különleges kijelentés megértéséhez az egyénnek szüksége van a Szentlélekre, addig az általános kijelentésen keresztül minden ember képes bizonyos helyes következtetésekre eljutni Istennel kapcsolatban. Ezért az általános kijelentés az általános kegyelem egyik eszköze.

Az általános kegyelem második eszköze az emberi kormányzás. Isten használja az emberi kormányzást arra, hogy visszafogja a gonosztságot és a bűn törvénytelenységét. Ezért az erős kormány, amely megbünteti a gonosztevőket, az általános kegyelem eredménye.

Az általános kegyelem harmadik eszköze a közvélemény. Néha Isten a közvéleményt használja arra, hogy megbizonyosodjon arról, a dolgok az ő akarata szerint folynak. A közvéleményben léteznek olyan fogalmak, mint például a többségi vélemény, vagy az erkölcsös többség, vagy egyéb formák, amelyeket Isten néha arra használ, hogy rendet tegyen az emberi társadalomban; ez is az általános kegyelem eszköze.

A negyedik eszköz sokkal közvetlenebb, ez az isteni büntetés és jutalom. Az isteni büntetés, mint Szodoma és Gomora esetében, és isteni jutalom, mint a világ azon területein, amelyek termékenyek és képesek kielégíteni az ember fizikai szükségéit – mindkettő az általános kegyelem eszköze.

D. Az általános kegyelem hatásai és tartalma

Az általános kegyelem hatásaival és tartalmával kapcsolatban hét dolgot kell észrevennünk.

Először is, a jó ajándékok Isten általános kegyelmének eredményei (Róma 2:4). Ezek között a jó ajándékok között szerepel Isten jósága (Zsoltárok 145:9, 15-16); a napsütés és az eső (Máté 5:44-45); Isten kedvessége (Lukács 6:35-36); a földben megtermő étel (Apostolok Cselekedetei 14:16-17); és a gondviselés (I. Timóteus 4:10).

Másodszor, az is az általános kegyelem eredménye, hogy Isten korlátozza, megfékezi a bűn gonoszságát és törvénytelenységét (I. Mózes 6:3, 20:6, 31:7, Jób 1:12, 2:6, Ézsaiás 63:10-11, II. Thesszalónika 2:6-7).

Harmadszor, a természeti ember, vagy a megváltatlan ember is képes bizonyos jócselekedetekre. A tény, hogy a természeti ember is képes arra, hogy jó dolgokat tegyen, szintén az általános kegyelem eredménye (II. Királyok 10:29-30, 12:2, 14:3, Lukács 6:33, Róma 2:14).

Negyedszer, Isten nem minden bűnt ítél azonnal. A késedelem Isten bűn elleni ítéletének végrehajtásában esélyt ad az embernek a bűnbánatra. Az a tény, hogy a gonosz emberek, a megváltatlan emberek nem kapják meg azonnal Isten ítéletét, az általános kegyelem eredménye (Róma 2:4, 2 Péter 3:9).

Ötödször, az általános kegyelem miatt az embernek van némi igazságérzete, fogalma a jóról, az erkölcstről, és a szépségről. Még a megváltatlan ember is képes értékelni a világ szépségeit, az igazságot, és a jóságot az általános kegyelem miatt (ApCsel 17:22, Róma 2:14-15).

Hatodszor, a polgári kormány igazságos uralmat gyakorol – ez is az általános kegyelem eredménye (Róma 13:1-4).

Hetedszer, az általános kegyelem az evangélium bizonyítéka. Más szóval, amikor az emberek látják az általános kegyelem bizonyítékait, az elvezetheti őket az evangélium igazságára; ez is az általános kegyelem eredménye (János 16:8-11).

E. Az általános kegyelem korlátai

Az általános kegyelemnek három meghatározott korlátja van. Először is, ésszerű és morális módon működik, de lelki módon nem. Csakis a különleges kegyelem működik lelki módon. Másodszor, az általános kegyelem nem hoz létre lelki változást. Elvezetheti az embert arra, hogy lelki igazság után kutasson, de maga az általános kegyelem nem fog lelki változást létrehozni. Ez is Isten kegyelmének egy másik aspektusának a része. Harmadszor pedig, az emberi akarat ellenállhat az általános kegyelemnek. Az emberek ellenállnak az általános kegyelemnek akkor, amikor megtagadják a teremtésben és természetben megnyilvánuló isteni valóságot.

VI. HATHATÓS VAGY KÜLÖNLEGES KEGYELEM

A hatodik kategória Isten hathatós, vagy különleges kegyelmével foglalkozik, és két egységre osztható: a különleges kegyelem meghatározására és velejáróira.

A. A hathatós vagy különleges kegyelem

A hathatós vagy különleges kegyelem meghatározása ez: a Szentlélek munkája hatékonyan arra indítja az embereket, hogy higgyenek Jézusban, a Messiásban, mint megváltójukban.

B. A hathatós vagy különleges kegyelem velejárói

A hathatós vagy különleges kegyelem meghatározása hat velejárót von maga után. Először is, a különleges kegyelem hatékony; mindig eléri a célját. Másodszor, nem lehet neki ellenállni, bár nem zárja ki a hit emberi aspektusát. Harmadszor, a Szentlélek az, aki hitre indítja az embert, ám soha senkit nem ment meg akarata ellenére. A különleges kegyelem ismerteti meg az emberrel a megváltást, de a Szentlélek feladata a különleges kegyelemben az, hogy az ember akaratán munkálkodjon, hogy hajlandóvá tegye a hitre. Negyedszer, a különleges kegyelem az emberi akaratától függetlenül végzi a feladatát, ám hatékonyan, minden erőltetés nélkül létrehoz egy akaratot, ami megindítja az emberi akaratot. Ez az egyensúly a mindenhatóság és az emberi akarat között. Ötödször, a hathatós, vagy különleges kegyelem azonnali tett, nem folyamat. Végül hatodszor, megelőzi az általános kegyelem. Az ember először az általános kegyelmet tapasztalja meg a hathatós, vagy különleges kegyelem előtt.

VII. TELJHATALMÚ KEGYELEM

Isten kegyelmének hetedik kategóriája a teljhatalmú kegyelem, amelyet három egységre oszthatunk: a teljhatalmú kegyelem jelentése, a kiválasztás, és a teljhatalmú kegyelem isteni indítéka, valamint a teljhatalmú kegyelem indítékai.

A. A teljhatalmú kegyelem jelentése

A „teljhatalmú” szó jelentése „elsődleges, vagy legnagyobb uralom”. Maga a szó nem rendelkezik korlátlan fogalommal, mert Isten teljhatalmát csakis maga Isten korlátozhatja; Isten az attribútumai miatt csak korlátozottan képes gyakorolni saját kegyelmét. Ezért a „teljhatalmú” szó nem korlátlan fogalmat takar.

Efézus 1:11 lényege az, hogy Isten teljhatalmának fogalmát Isten tervével kell összefüggésbe hozni. Isten kegyelme, különösen a teljhatalmú kegyelme Isten választott tervén keresztül lepleződik le. Ez az Isten által választott terv mindent magában foglal, ám természetesen nem jelenti azt, hogy Isten ugyanolyan kapcsolatot tart fenn tervének minden egyes részével, mert a terven belül a teremtményeknek is van felelősségük. Ráadásul Isten különböző közvetlen és közvetett eszközöket használ terve véghezvitelére. Ezért Isten teljhatalma fogalmának kapcsolódnia kell Isten tervéhez.

Ezen túlmenően pedig Isten teljhatalma szándékos fogalom. Nem önkényes vagy „fatalista”, sem nem szeszélyes, vagy „ahogy esik, úgy puffan”. Ahhoz, hogy az ember megkapja Isten kegyelmét, hinnie kell. Ahhoz, hogy az ember élvezhesse Isten kegyelmét, engedelmesnek kell lennie. Isten kegyelmének az emberre nézve az a célja, hogy jó cselekedeteket hozzon létre (Efézus 2:10). Isten kegyelmének célja magára Istenre nézve az, hogy megdicsőítse saját magát (Efézus 1:5-6,12,14). A teljhatalom tehát tervszerű elgondolás.

A teljhatalmú kegyelem jelentésével kapcsolatban fontos megemlíteni, hogy a világmindenség elrendezésével kapcsolatban Isten számára a kegyelem az uralkodó elv.

B. A kiválasztás, és a teljhatalmú kegyelem isteni indítékai

A teljhatalmú kegyelem témáján belül a kiválasztás az egyik főbb fogalom, amelyről hat dolgot kell megjegyeznünk.

Először, a teljhatalom és kiválasztás kapcsolata kifejezetten a megváltás területére vonatkozik. A Biblia azt tanítja, hogy a kiválasztás a megváltásért történik (Efézus 1:5), és a megváltás kegyelemből van (Efézus 2:8).

Másodszor, Isten kiválasztó munkája azért történik, hogy a hívőt a Messiás képére formálja; a hívők el lettek rendelve arra, hogy elváltozzanak Isten Fiának képére (Róma 8:28-30).

Harmadszor, ha Isten nem gyakorolná a teljhatalmát a kiválasztásban, senki sem térhetett volna meg. Az ember képtelen arra, hogy megmentse önmagát.

Negyedszer, nem az a kérdés, hogy „Miért vesznek el néhányan?”. Minden ember elveszett a bűn miatt. A kérdés az, hogy „Miért vannak egyáltalán olyanok, akik megmenekülnek?”. Azért vannak néhányan megmentve Isten kegyelméből, hogy Istené legyen a dicsőség.

Ötödször, minden, amit Isten tesz, saját akaratának tanácsára teszi (Efézus 1:11).

Hatodszor, mivel Isten teljhatalmú uralkodó, semmi sem kerülheti el a figyelmét, és semmi nincs, ami ne esne az irányítása alá. Ezért nyugodtan megengedheti az embernek azt a szabadságot, ami az ember felelősségéhez szükséges (II. Thesszalonika 2:13). Így a kegyelem az eredethez, a felelősség pedig a válaszadáshoz szükséges. A válaszadással kapcsolatos felelősséggel összefüggésben három dolgot kell felismernünk: először is, a hívőknek nem

szabad meghiúsítaniuk Isten kegyelmét helyettesítő cselekedetekkel (Galátzia 2:4); másodsor, a hívőknek nem szabad bántalmazniuk a kegyelem Lelkét azzal, hogy elutasítják a kegyelem adta szabadulást (Zsidókhoz írt levél 10:29); harmadszor pedig, a hívőknek meg kell bizonyosodniuk elhívásukat és kiválasztásukat illetően; erről úgy győződhetnek meg, hogy Isten kegyelme jócselekedeteket hoz létre az életükben (II. Péter 1:10).

C. A teljhatalmú kegyelem indítékai

A teljhatalmú kegyelemnek három indítéka van. Az első, Isten szeretete; Isten szeretete miatt adatik a teljhatalmú kegyelem (I. János 2:5). A kegyelem második indítéka Isten kegyelmének bizonyítása (Efézus 2:7). Azért terjeszti ki Isten a teljhatalmú kegyelmét, hogy megmutathassa kegyességét. A harmadik indíték pedig az, hogy a megszabadítottak jócselekedeteket hajtsanak végre. Azok, akik megkapták Isten teljhatalmú kegyelmét és megváltattak, képesek jócselekedeteket végrehajtani, és ezt is kellene tenniük (Efézus 2:10).

VIII. MEGVÁLTÓ KEGYELEM

A nyolcadik kategóriát három alegységre osztjuk: az Írásokra, a megváltó kegyelem isteni indítékaira, és azokra az elvekre, amelyek nem létezhetnek a megváltó kegyelemmel együtt.

A. Az Írások

A Biblia valóban azt tanítja, hogy a megváltás kegyelemből, hit által történik, és semmi más nem adható ehhez. A két írásrész, ami ezt tanítja, a következő:

Apostolok Cselekedetei 15:11: *Sőt inkább az Úr Jézus Krisztus kegyelme által hisszük, hogy megtartatunk, miképpen azok is.*

Valamint Róma 11:6: *Hogyha pedig kegyelemből, akkor nem cselekedeteből: különben a kegyelem nem volna többé kegyelem.*

B. A megváltó kegyelem isteni indítékai

Efézus 2:7 szerint a megváltó kegyelem isteni indítéka a jócselekedetek. Az isteni indítékre vonatkozóan három megfigyelést tehetünk:

Először is, az embert azért menti meg Isten, hogy jócselekedetek szülessenek (Efézus 2:8-10). Ez hatalmas különbség a törvény rendelkezése és a kegyelem rendelkezése között. Mózes törvénye alatt a cselekedetek kötelező érvényűek voltak. Ezek a cselekedetek érdemi alapon történtek, és áldásokat eredményeztek (Máté 22:34-40, Márk 12:28-34, Lukács 10:26-28). Ám ezeket a cselekedetek nem a megváltás értelmében várták el. A hívők kegyelem alatt vannak, és a jó cselekedetek az isteni áldás eredményei. A törvény alatt a lényeg ez volt: „Tégy jócselekedeteket, hogy megkaphasd Isten kegyét”. A kegyelem alatt azonban ez a lényeg: „Mivel megkaptad Isten kegyét, tégy jócselekedeteket.”

Másodsor, a cselekedetek a megváltó hit megfelelő próbája, hiszen az egyén a cselekedetein keresztül mutatja meg a hitét (Jakab 2:14-26).

Harmadszor pedig, a hívő cselekedetei mutatják meg a szívének Isten kegyelme iránti hozzáállását.

C. Elvek, amelyek nem létezhetnek együtt a megváltó kegyelemmel

Vannak olyan elvek, amelyek egyszerűen nem létezhetnek együtt Isten kegyelmével. Itt három ilyen elvet említünk:

Először is, bármiféle emberi kötelezettség érzete arra nézve, hogy az ember megszerezze Isten kegyelmét, nem létezhet együtt a kegyelemmel, hiszen Istennek szabadon kell gyakorolnia kegyelmét az emberi bűn keltette legapróbb korlátozás nélkül. A kegyelem nem lenne ingyen, ha annak előnyeit a bűn visszatárhathatná.

Másodszor, nem létezhet semmiféle emberi fizetség érzete; a kegyelem többé nem lehetne kegyelem, ha előnyei visszafizetési kötelezettséget teremtenének vagy rónának ki. Róma 6:23 szerint a kegyelem ajándék.

Harmadszor, semmiféle emberi érdem nem ismerhető el Efézus 2:8-10 szerint. A kegyelem nem lenne kegyelem, ha meg kellene érte dolgozni.

IX. A HÍVÓ POZÍCIÓJA A KEGYELEMEN

Két főbb rész hangsúlyozza, hogy azok, akik hisznek, új pozícióban, vagyis a kegyelemben állnak. Az első rész Róma 5:2: *A ki által van a menetekünk is hitben ahhoz a kegyelemhez, a melyben állunk; és dicsekedünk az Isten dicsőségének reménységében.*

Pál itt azt írja, hogy a hívők ebben a *kegyelemben* állnak, s ezt a helyzetet *hit* által érték el. A *kegyelemben* állásuk adja nekik *Isten dicsőségének reménységét*; vagyis azt, hogy egy nap a hívő is megdicsőül úgy, ahogyan korábban megigazított, most pedig megszentelődik.

A másik főbb rész, amely a kegyelemben állásról szól I. Péter 5:12: *Silvanus által, a ki, a mint gondolom, hű atyátokfia, röviden írtam, intve és bizonyosságot téve, hogy az az Istennek igaz kegyelme, a melyben állotok.*

Amint Péter első apostoli levelének végéhez közeledik, rámutat, azért írta meg a levelet, hogy bizonyosságot tegyen Isten kegyelmének az igazságáról, amelyben ezek a hívők álltak. Ők is Isten kegyelmében álltak csakúgy, mint a mai hívők.

A hívő kegyelemben állásának két következménye van. Először is, amikor a kegyelem elvére gondolunk, abban mindig szerepel Istennek a kegyelmen keresztüli megtartó ereje. Emiatt három dologtól kell megszabadulni. Először is, meg kell szabadulni minden kárhoztatástól, amelyet az isteni igazság a bűn miatt kivethetne. János 3:18, 5:24, és Róma 8:1 szerint valóban történt ilyen megszabadulás. Ezeknek az írásrészeknek az a lényege, hogy a hívő többé nem áll kárhoztatás alatt, hanem kegyelemben. Isten haragja a hitetlenen lakozik. Másodszor, meg kell szabadulni mindenféle emberi kötelezettségtől. A kegyelemben állás nem kötelez senkit sem arra, hogy visszafizesse Istennek ezt a kegyelmet. Természetesen vannak egyéb kötelezettségek, de ezeknek nem a visszafizetés célja. Ez a kegyelem teljes mértékben ingyenes ajándék, amely nem kíván semmiféle fizetséget. Harmadszor pedig, meg kell szabadulni mindenféle emberi érdemtől, hiszen az emberi érdem képtelen elérni Istennek ezt a kegyelmét.

A második következmény az, hogy Isten megtartó ereje a kegyelem által minden kinyilatkoztatásnak a része. Ezekben a kinyilatkoztatásokban a kegyelemnek az elkövetkező korokban történő beteljesedéséről van szó. Az a kegyelem, amellyel a hívők ma rendelkeznek, az elkövetkező korokig nyúlik, amikor is teljes mértékben élvezőivé válnak annak (János 6:37, Filippi 1:6).

X. ÉLET A KEGYELEM ALATT

A hívők ma ebben a kegyelemben állnak, a kegyelem üdvtörténet korszakában élnek és kegyelem alatt vannak. Miről szól a kegyelem alatti élet? A kegyelem alatti élet kategóriáját hét részben láthatjuk.

A. A kegyelem alatti élet alapja

A kegyelem alatti élet alapjaival kapcsolatban két dolgot említünk meg. Először is, a hívőknek világosan fel kell ismerniük, hogy kegyelem alatt állnak, nem pedig a mózesi törvény alatt (Róma 6:14). A hívőknek mindenkor emlékezniük kell arra, hogy jelenlegi életvitelük nem a törvény alapjain, hanem kizárólag Isten kegyelmének alapjain nyugszik. A különbség annyi, hogy a törvény alatt ezt tanították: „tedd, mert tenned kell”, vagy azt, hogy „tedd, hogy áldást nyerj”; a kegyelem alatt pedig ezt: „tedd, mert ezt akarod tenni”, vagy „tedd, mert már áldást nyertél”.

Másodszor, bár a hívők szabadok Mózes törvényétől, teljességében mégsem szabadok a törvény alól. Most egy másik törvény alatt kell élniük, a Messiás törvénye alatt (I. Korinthus 9:21, Galátzia 6:2).

A kegyelem alatti élet alapja annak egyértelmű felismerése, hogy a hívők kegyelem alatt állnak és nem a törvény alatt; szabadok Mózes törvényétől, ám a Messiás törvénye alatt állnak.

B. A kegyelem alatti élet rendelkezései

Ahogy a mózesi törvény megadta az életre vonatkozó különleges szabályokat, úgy a Messiás törvénye is ellát minket a kegyelem alatti élet megfelelő szabályaival.

Titus 2:11-nek is ez a lényege: *Mert megjelent az Isten idvezítő kegyelme minden embernek.* Isten megváltást hozó kegyelme minden embernek megjelent, s ez a megváltást hozó kegyelem magában hordozza az életre vonatkozó különleges szabályrendszert: a Messiás törvényét. Ahogy Mózes törvénye is tartalmazott egy szabályrendszert az életre, a Messiás törvénye is tartalmaz egy szabály- és elvrendszert a hívő viselkedésére vonatkozóan. Mivel a Mózes törvénye szerinti szabályrendszer nincs működésben, a hívő mindennapi életét a kegyelem tanításainak kell igazgatnia. Számos hívő nem érti ezt a tényt.

A hívők gyakran visszatérnek a mózesi törvény bizonyos pontjaihoz azért, hogy megtalálják a rájuk vonatkozó életviteli szabályokat, ám ehhez nem ez a megfelelő forrás. A hívők többé már nem a mózesi törvény alatt állnak, hanem kegyelem alatt; ezért a Messiás törvénye az a szabályrendszer, amelyhez életviteli kérdésekben fordulniuk kellene. A hívő viselkedésére ez a jelenlegi szabály- és elvrendszer. Ismétlem, a mózesi törvény megszűnt rájuk nézve életviteli szabályrendszerként. Ma a hívő mindennapi életét a Messiás törvénye igazgatja, amely a kegyelem terméke.

A Messiás törvényének rendelkezéseivel – amely mind megtartandó, mind nemleges parancsolatokat tartalmaz – együtt jár az isteni segítség a végrehajtásra. Az isteni segítségnyújtás azért adatott, hogy a hívő betarthassa Isten mércéjét. Egyrészt tehát Isten megadta a Messiás törvényét azokkal a szabályokkal és rendelkezésekkel, amelyeknek engedelmessé kell lenniük, s ezzel megadta az életviteli szabályokat erre a korra. Másrészt viszont isteni segítséget is kapunk, hogy a hívők betarthassák Isten igaz mércéjét (János 7:37-39, Róma 5:5, 8:9, I. Korinthus 2:12, 6:19, Galátzia 3:2, I. Thesszalonika 4:8, I. János 3:24, 4:13).

A kegyelem alatti élet rendelkezéseinek összefoglalásaként: először is, Isten megadta a Messiás törvényét, ami leírja, hogy a hívők mit tegyenek és mit ne tegyenek, de ugyanakkor követendő elveket is ad. Másodszer pedig, gondoskodott isteni segítségnyújtásról azért, hogy a hívők hatékonyan beteljesíthessék a Messiás törvénye alatti követelményeket.

C. A kegyelem alatti élet szabályai

A kegyelem alatti élet szabályai arra alapulnak, amiről már beszéltünk: a Messiás törvényére, amely leírja a hívők által követendő életviteli szabályokat. Ahogyan Mózes törvényében is szerepelt számos egyéni parancsolat, úgy a Messiás törvényének is számos egyedi parancsolata van. A szabályokat négy különböző módon kategorizálhatjuk.

1. A Messiás törvényének megtartandó parancsolatai

Az egész Újszövetségben találhatunk megtartandó parancsolatokat. Valójában számos megtartandó parancsolat található minden egyes apostoli levélben Filemon kivételével, amely személyes, baráti levél. A következő lista egy-egy ilyen példát ad a Rómabeliek levelétől kezdve a Jelenések könyvéig:

Róma 13:1
 I. Korinthus 11:28
 II. Korinthus 6:17
 Galátzia 6:2
 Efézus 5:22
 Filippi 4:9
 Kolossé 4:6
 I. Thesszalonika 5:16-18
 II. Thesszalonika 3:12
 I. Timóteus 2:8
 II. Timóteus 4:2
 Titus 2:7
 Zsidókhöz írt levél 10:24
 Jakab 1:5
 I. Péter 2:21
 II. Péter 3:18
 I. János 2:6
 II. János 5
 III. János 11
 Júdás 22
 Jelenések 2:5

2. Nemleges parancsolatok a Messiás törvényében

Számos olyan nemleges parancsolat is van, ami arról szól, hogy a hívők mit ne tegyenek. A következő lista egy-egy példát tartalmaz az Újszövetség könyveiből Rómabeliek levelétől III. Jánosig, Filemon kivételével.

Róma 12:2
 I. Korinthus 6:7
 II. Korinthus 6:14
 Galátzia 5:13
 Efézus 4:30
 Filippi 2:4
 Kolossé 3:21

I. Thesszalonika 5:19
II. Thesszalonika 3:13
I. Timóteus 4:7
II. Timóteus 1:8
Titus 2:10
Zsidókhöz írt levél 10:25
Jakab 4:11
I. Péter 3:9
II. Péter 3:8, 9
I. János 4:1
II. János 10
III. János 11

3. Elvek a Messiás törvényében

A megtartandó és nemleges parancsolatok mellett megtartandó és nemleges elvek is szerepelnek a Messiás törvényében, amelyeket követni kell, valamint olyan elvek, amelyek valós bibliai helyzetek etikájával foglalkoznak.

Pál a húsevés példájával szemléltette azokat a dolgokat, amelyek sértőek lehetnek egy testvér számára (Róm 14). Ha a húsevés megbotránkoztatja a testvért, akkor a hívőnek tartózkodnia kell a húsevéstől annak a testvérnek a jelenlétében. Természetesen ez sem nem megtartandó, sem nem nemleges parancsolat. A Biblia azt sem mondja, hogy valaki egyen húst, azt sem, hogy nem ehet. Maga a hús semleges elem, tehát alaphelyzetben mindenki szabadon ehet belőle. Ám amikor a húsevés botránkozást okoz, akkor azt az elvet kell követni, hogy tartózkodjunk a húsevéstől. Ezt jelenti a helyzet etika. Ezért a megtartandó és nemleges parancsolatok mellett léteznek olyan elvek is, amelyekben bölcsességet kell alkalmazni annak meghatározásához, hogy hogyan cselekedjünk az adott helyzetben.

4. Vezetők által adott kiegészítő szabályok

Negyedszer, létezik még egy kategória, ami a rendelkezésekre vonatkozik, nevezetesen a vezetők által adott szabályok. A Biblia azt tanítja, hogy a hívőknek alá kell magukat vetniük a hatalmi pozíciókban lévő embereknek, különösen azoknak, akik a helyi gyülekezet fölötti tekintéllyel rendelkeznek (Efézus 4:11-12, I. Timóteus 3:5, Zsidókhöz írt levél 13:7,17).

D. Milyen kérdéseket tegyünk fel, amikor kegyelem alatt élünk?

Azoknak a rendelkezéseknek a tekintetében, amelyek valójában elvek, hogyan dönthetjük el, hogy melyik utat válasszuk? Mielőtt megválaszolnánk ezt a kérdést, bölcs dolog feltenni a következő öt kérdést:

Először is, „Teher ez, vagyis olyasvalami, ami korlátozná a hívő életét?” Ezt persze nem az ismert bűn esetében kérdezzük, hiszen a bűn mindig korlátozza a hívő életét (Zsidókhöz írt levél 12:1). Itt olyan dologról van szó, ami önmagában semleges, ám ha megtesszük, az akadályozza lelki életünket. Egy bizonyos tevékenység akadályozhatja az egyik hívő lelki életét, míg a másikat egyáltalán nem.

Másodszor, „rabságba ejtő szokásról van-e szó?” (I. Korinthus 6:12). A Biblia például sehol sem említi a dohányzást. A Biblia nem foglalkozik a dohány használatával, ám lehetséges-e, hogy valaki rendszeresen használja és mégsem szokik rá? Bármelyik dohányos megmondhatja, hogy a válasz „nem!”. Azok, akik már rászoktak a dohányra, borzasztó

nehezen tudnak leszokni róla. A kérdés tehát ismét az, hogy „szokássá vált-e, és rabságba ejt-e?”

Harmadszor, „botránkozást okoz-e?” Ez a kérdés különösen fontos más, megváltott emberek vonatkozásában. Arra indít-e a cselekedetem valakit, hogy megbotránkozzon a hitében? (I. Korinthus 8:1-13). Nem arról van szó, hogy valaki megsértődik, hiszen manapság szinte lehetetlen bármit is tenni anélkül, hogy valaki meg ne sértődne. A kérdés azonban az, hogy „hívó testvérem megbotránkozik-e emiatt a hitében?”, nem pedig az, hogy a cselekedetünk miatt megsértődik-e.

Negyedszer, „megnyerő-e?”. Ezt a kérdést a megváltatlanokkal kapcsolatban tegyük fel. Megakadályoz-e egy nem hívőt abban, hogy a Messiáshoz forduljon, vagy inkább arra ösztönzi, hogy higgyen a Messiásban? (I. Korinthus 9:19-21, 10:32, Kolossé 4:5).

Ötödször, „hatékonyan ábrázolja-e Istent?”, vagy „dicsőíti-e ez Istent?”. Dicsőséget szerez-e neki? (I. Korinthus 10:31).

A hívőknek ezeket a kérdéseket kell feltenniük maguknak akkor, amikor olyan kérdéssel kerülnek szembe, ami önmagában semleges, ekkor kell alkalmazniuk a kegyelem adta isteni bölcsességet.

E. A kegyelem alatti élet mögött álló erő

A kegyelem adja meg a kegyelem alatt élt élethez szükséges erőt. Ez az erő a Szentlélektől jön, és két dolgot kell észrevennünk vele kapcsolatban. Először is, a Szentlélek minden hívőben ott lakozik (Róma 8:9, I. Korinthus 6:19). Másodszor pedig, a Szentlélek minden hívőben tartósan ott lakozik (János 14:17).

A Szentlélek tartós bennlakozása miatt a hívőnek hatalmában áll a kegyelem alatti életet élni, és megtartani annak rendelkezéseit.

F. A kegyelem alatti élet célja

Egyszerűen kifejezve a kegyelem alatt élt élet célja a megszentelődés. A megszentelődés azt jelenti, hogy a hívő egyre inkább átalakul Isten Fiának képére.

Ezért, ha valaki érti a kegyelem alatti élet alapjait, vagyis azt, hogy az nem a törvényre, hanem a kegyelemre alapul; ha érti a kegyelem alatti étellel járó gondoskodást, vagyis a Messiás törvényét, és az isteni segítségnyújtást annak megtartására; ha világosan érti a megtartandó és nemleges parancsolatokat és a kegyelem alatt élt élet elveit; ha tudja, mely kérdéseket kell feltenni; és ha érti, hogy milyen erő által működik a kegyelem alatt élt élet, akkor betölti annak célját, a megszentelődést.

XI. KÖVETKEZTETÉS

Következtetésképpen öt dolgot jegyezzünk meg Isten kegyelmével kapcsolatban: a kegyelem Isten kiérdemeletlen kegye a bűnösök felé; a kegyelem a megváltást ingyen ajándékként ajánlja fel mindenkinek, aki hisz; Isten képes kegyelmet adni; a kegyelmet nem lehet kiérdemelni, nem lehet megdolgozni érte, és nem lehet megvásárolni; és Isten kegyelme korlátlan.

A. Isten kiérdemeletlen kegye a bűnösök felé

A kegyelem Isten kiérdemeletlen kegye a bűnösöknek, akik ennek pont az ellenkezőjét érdemlik. A kegyelem alapvető természete a kiérdemeletlen kegy. Amint valaki úgy érzi, hogy megérdemelheti, vagy Istennek kötelessége megadni neki, abban a pillanatban a kegyelem megszűnik kegyelem lenni.

B. Isten ingyenes ajándékként ajánlja fel a megváltást

Isten kegyelme a megváltást ingyenes ajándékként ajánlja fel mindazoknak, akik hitüket a Fiába Jesuába, a Messiásba helyezik. Isten mindenkor felajánlja a kegyelmét minden embernek, ám az azokra korlátozódik, akik valóban a Fiába vetik hitüket.

Isten kegyelme ingyenes ajándék, ám mint minden más ajándékot, ezt is el kell fogadni. Csakúgy, mint amikor valaki egy ajándékot vásárol, majd úgy dönt, hogy ingyen odaadja valakinek, a megajándékozottnak el kell azt fogadnia, hiszen szabadon el is utasíthatná. Isten kegyelme tehát ingyenesen elérhető minden ember számára. Ám az elfogadása azokra korlátozódik, akik hit által fogadják el. Isten kegyelme a megváltást ingyenes ajándékként ajánlja fel mindazoknak, akik a Fiába, Jézusba a Messiásba vetik hitüket.

C. Isten képessége a kegyelem megmutatására

Isten képes a kegyelmet megmutatni a bűnösöknek, mert az Úr Jesua meghalt a Golgota keresztién a bűnösök helyett. Isten kegyelmét nem szabad elválasztanunk Isten többi jellemzőjétől, mint például az igazságos vagy igaz volta. Ezek a tulajdonságok azt kívánják meg, hogy a bűn elnyerje büntetését. Amikor a bűnnek el kell nyernie büntetését, Isten a kegyelmét nem terjesztheti ki.

Jézus a bűnöst helyettesítő halála miatt Isten az Atya megítélte a bűnt a kereszten, megelégitve ezzel igaz és igazságos jellemzőjét, s ezért Isten kiterjesztheti kegyelmét a bűnös felé.

D. Isten kegyelmét nem lehet kiérdemelni, megdolgozni érte vagy megvásárolni

A kegyelem természetében rejlik, hogy nem lehet kiérdemelni, megdolgozni érte vagy megvásárolni sem részben, sem egészben. A kegyelemért nem lehet megdolgozni, hiszen akkor fizetéssé vagy visszafizetéssé válna. A kegyelmet nem lehet kiérdemelni, mert ha lehetne, abban a pillanatban Isten kegyelme nem lenne többé valódi kegyelem, hanem olyasvalami, amit Isten köteles lenne adni. S a kegyelmet megvásárolni sem lehet, hiszen ha így lenne, akkor többé már nem az lenne, amit a Biblia tanít róla, vagyis Isten ingyenes ajándéka. A kegyelmet fel sem lehet osztani úgy, hogy bizonyos részét meg lehetne érdemelni, megvásárolni vagy megdolgozni érte, megint más részét pedig nem. A kegyelmet nem lehet kiérdemelni, megdolgozni érte vagy megvásárolni, sem részben, sem egészben.

E. Isten kegyelme korlátlan

Isten korlátlan kegyelmét az Írás hat különböző módon mutatja meg: Isten kegyelmének megnyilvánulásán keresztül, a kegyelem üdvösségben játszott szerepén keresztül, a hívő kegyelem alatt állásában, a hívő munkálkodásában, a mindennapi szükségletek kielégítésén keresztül, és Isten romolhatatlan kegyelmén keresztül.

1. Isten kegyelmének megnyilvánulása

Isten elvégzett egy munkát, amelyen keresztül megmutatkozott Isten kegyelme. Ezt négy írásrész tanítja:

Róma 5:15: *De a kegyelmi ajándék nem úgy van, mint a bűneset; mert ha amaz egynek esete miatt sokan haltak meg, az Isten kegyelme és a kegyelemből való ajándék, mely az egy ember Jézus Krisztusé, sokkal inkább elhatott sokakra.*

Róma 5:17: *Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által: sokkal inkább az életben uralkodnak az egy Jézus Krisztus által azok, kik a kegyelemnek és az igazság ajándékának bővülködésében részesültek.*

II. Korinthus 8:9: *Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak jótéteményét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok.*

Titus 2:11: *Mert megjelent az Isten idvezítő kegyelme minden embernek.*

2. A kegyelem megnyilvánulása az üdvösségben

A második mód, ahogyan Isten korlátlan kegyelme megnyilvánul, az, hogy a kegyelem, amely minden embernek megjelent, az üdvösségben nyilvánult meg. Ezt három írásrész tanítja:

Róma 3:24: *Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltság által.*

Róma 5:20: *A törvény pedig bejött, hogy a bűn megnövekedjék; de a hol megnövekedik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővülködik.*

Efézus 2:5-8: *Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, (kegyelemből tartattatok meg!) És együtt feltámasztott és együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban: Hogy megmutassa a következő időkben az Ő kegyelmének felséges gazdagságát hozzánk való jóságából a Krisztus Jézusban. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez;*

3. A hívő kegyelem alatt áll

A harmadik mód, ahogyan Isten korlátlan kegyelme megnyilvánul, az, hogy ma a hívő kegyelem alatt áll. Erről két írásrész szól, amelyek kihangsúlyozzák azt a tényt, hogy a hívők többé nem a törvény, hanem a kegyelem alatt állnak.

Róma 5:2: *A ki által van a menetelünk is hitben ahhoz a kegyelemhez, a melyben állunk; és dicsekedünk az Isten dicsőségének reménységében.*

Róma 6:14: *Mert a bűn ti rajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt.*

4. A hívő munkálkodásának területe

A negyedik mód, amelyen keresztül megmutatkozik Isten korlátlan kegyelme, az, hogy a hívők számára Isten a kegyelem elvét adta meg működési elvként. A hívőknek a kegyelmen belül kell munkálkodnia, nem a törvényén belül. Erről Galátzia 5:4 szól: *Elszakadtatok Krisztustól, a kik a törvény által akartok megigazulni, a kegyelemből kiestetek.* Ennek a versnek nem az a lényege, hogy az üdvösség elveszíthető, hanem az, hogy a hívő dönthet arról, hogy törvény vagy a kegyelem alatt munkálkodik. Ennek a Galátziabeliekhez írt résznek a lényege az, hogy a hívő számára ma Isten működési elve a kegyelem.

5. A mindennapi szükségéről történő gondoskodás

Isten korlátlan kegyelmének ötödik bizonyítéka az, hogy Isten a kegyelméből kifolyólag gondoskodik a mindennapi szükségünkről. Ezt Zsidókhoz írt levél 4:16 tanítja: *Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítségül.*

Ha naponta a kegyelem királyi székéhez járunk, kegyelmet kapunk mindennapi szükségünk kielégítésére.

6. Isten romolhatatlan kegyelme

A hatodik mód, amelyen keresztül megmutatkozik Isten korlátlan kegyelme, az, hogy a kegyelem romolhatatlan. Erre Róma 4:13-16 mutat rá: *Mert nem a törvény által adatott az ígéret Ábrahámnak, vagy az ő magvának, hogy e világnak örököse lesz, hanem a hitnek igazsága által. Mert ha azok az örökösök, kik a törvényből valók, hiábavalóvá lett a hit, és haszontalanná az ígéret: Mert a törvény haragot nemz: a hol pedig nincsen törvény, ott törvény ellen való cselekedet sincsen. Azért hitből, hogy kegyelemből legyen; hogy erős legyen az ígéret az egész magnak; nemcsak a törvényből valónak, hanem az Ábrahám hitéből valónak is, a ki mindnyájunknak atyánk.*

Ahogy Ábrahámnak adatott, ugyanúgy mindenkinek. Elnyerik Isten kegyelmének élvezetét hit által, mivel a kegyelmet nem lehet megrontani úgy, hogy cselekedetek által érnék el.